

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobců:

a) MUDr. A. P.,

b) Ing. J. P.

oba bytem X,

zastoupeni advokátkou JUDr. Ing. Hanou Skalickou, Ph.D.,

BA,

se sídlem Pod Oborou 907, Kosmonosy,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje,

se sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1) T. S.,

bytem X,

zastoupen advokátkou JUDr. Zdeňkou Mikovou,

se sídlem Kalefova 404, Mladá Boleslav,

2) obec P.,

se sídlem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2020, č. j. 046872/2020/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bělá pod Bezdězem (dále jen „stavební úřad“) ze dne 9. 12. 2019, č. j. Výst. 1971/2019 - 5/B (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla na žádost T. S. a V. S. (dále jen „stavebníci“) dodatečně povolena stavba *Oplocení pozemku u rodinného domu č. p. X, P.* (dále též jen „stavba“) na pozemku p. č. XA v katastrálním území P. (stejně jako všechny nemovité věci uváděné v tomto rozsudku).
2. Žalobci uvedli, že jsou vlastníky pozemku p. č. XB (hraničícího s pozemkem p. č. XA), přičemž tento pozemek je dlouhodobě využíván jako pastvina pro koně.
3. Žalobci uvedli, že dne 2. 3. 2009 Zastupitelstvo obce P. vydalo změnu č. 1 územního plánu obce, podle níž na pozemku p. č. XG sousedícím po celé délce s pozemkem žalobců (dnešní pozemky p. č. XC, XA a XD) mohla být realizována zástavba rodinnými domy spolu s obslužnou komunikací (v územním plánu označeno jako plocha Z1). V části C.VI nazvané *„Podmínky pro provedení změny č. 1/Z1“* je uvedeno mj. toto: *„Podmínkou realizace zástavby v zastavitelné ploše lokality Z1 je zpracování a projednání územní studie, která bude řešit obě etapy současně s následujícími požadavky: ... Vzhledem k navrhované funkci, tj. čistě obytného území pro změnu č. 1/Z1 je třeba novou zástavbu území – rodinné domy umístit tak, aby respektovala přípustné činnosti ve stávající funkci obytného území malých sídel, tj. např. chov zvířat a nebyla současně těmito činnostmi obtěžována“*. V návaznosti na tuto změnu územního plánu byla zpracována v lednu 2010 územní studie. V části V územní studie se uvádí mj.: *„Oplocení směrem ke komunikaci: výška oplocení bude maximálně 160 cm, z toho podezdívka max. 50 cm; nepřípustné je provedení celého oplocení pevného zdiva směrem k místní komunikaci“*. V grafické části územní studie je navíc zakreslena proluka 2 m od objektu č. 4 směrem na východ, tedy směrem k pastvině žalobců. A právě v tomto místě majitel parcely č. XA postavil oplocení sestávající ze zdi (resp. z železobetonových desek a sloupů v kombinaci se dřevem do výše 2 m), přičemž nedodržel proluku 2 m, ale tuto zeď postavil ve vzdálenosti 60 cm od hranice pozemku p. č. XB. Oplocení lemuje celý pozemek, na němž byl vystavěn rodinný dům, tedy i části pozemku, které sousedí s veřejnou komunikací. Navíc tak stavebník porušil i výše citovanou část V územní studie, neboť tato nepřipouští provedení oplocení směrem ke komunikaci z pevného zdiva (a stavebník tuto zeď postavil i směrem ke komunikaci), stejně jako nebyla dodržena maximální výška 160 cm stanovená územní studií. Dále byla v roce 2010 zpracována dokumentace k územnímu rozhodnutí ke stavbě: *„Lokalita RD – P. severovýchod“*, v níž se uvádí mj.: *„Investor na základě schválené změny územního plánu obce P. nechal zpracovat na lokalitu studii zástavby rodinných domů, na kterou tato projektová dokumentace navazuje.“* V části 2 b této dokumentace se uvádí: *„Od sousedního pozemku č. par. XB, kde soukromí majitelé mají výběh koní, budou hranice nových pozemků s rodinnými domy umístěné ve vzdálenosti 2,0 m“*. V návaznosti na to stavební úřad vydal dne 1. 8. 2011 územní rozhodnutí č. j. Výst. 1525/2011-4B pro stavbu: *„Lokalita RD – P. severovýchod – technická infrastruktura“*, kde jsou na str. 3 stanoveny podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, přičemž podmínka č. 5 zní následovně: *„Mezi obytnou skupinou a pozemkem parc. č. XB bude vybudován pás zeleně v šíři 2m, který bude ve svém průběhu oddělovat plot pastviny v délce zastavitelného území (viz územní studie) s hranicí sousedních parcel (plotů). Oddělení hranice pozemní komunikace bude provedeno tak, že linie komunikace bude součástí oddělovacího ochranného pásu v šířce cca 0,7 m“*. Během roku 2019, kdy majitelé pozemků p. č. XE a XA realizovali oplocení ze železobetonových desek a

sloupů v kombinaci se dřevem o výšce 2 m a toto oplocení umístili 0,6 m od hranice s pozemkem p. č. XB (tedy s pozemkem žalobců), si žalobci všimli, že není dodržena proluka 2 m od hranice pozemku p. č. XB, a dožadovali se nápravy.

4. Žalobci namítli, že žalovaný chybně interpretoval znění územního plánu a navazující dokumentace. Jak je zřejmé z katastrální mapy, pozemek p. č. XA přímo sousedí s pozemkem žalobců p. č. XB a výše citované územní rozhodnutí zcela jasně stanovuje, že mezi pozemkem p. č. XB a obytnou skupinou (kam lze po přechíslování zařadit i pozemek p. č. XA, neboť s parcelou č. XB přímo sousedí), má být pás zeleně v šíři 2 m. Z místního šetření na místě, jehož závěry zapracoval stavební úřad do rozhodnutí o dodatečném povolení stavby oplocení, je zřejmé, že stavebníci rodinného domu na pozemku p. č. XE tuto podmínku nedodrželi. Žalovaný citovanou podmínku chybně vztahuje k trase dálkového kabelu, která je v územním plánu obsažena, avšak vztahuje se k oddělení zastavěných a zastavitelných ploch, nikoli k hranici mezi pozemky p. č. XB a XA. Žalovaný tak zřejmě zcela převzal argumentaci, kterou mu k odvolání poskytli stavebníci ve svém vyjádření, avšak tito evidentně při svém vyjádření vycházeli pouze z textu změny č. 1 územního plánu obce P., aniž by brali v úvahu navazující dokumentaci (tj. územní studii, územní rozhodnutí a dokumentaci k územnímu rozhodnutí). S žalovaným lze souhlasit v tom, že podmínka, která je obsažena v části C.VI územního plánu obce P. a zní: *„Řešit oddělení zastavěných a zastavitelných ploch prolukou v šíři 2 m v trase dálkového kabelu a tento prostor současně využít jako pěší cestu.“*, se vztahuje k pozemku p. č. XF, nikoli XA. Se stavebním úřadem ale nelze souhlasit v tom, že podmínka z veřejné vyhlášky - územního rozhodnutí, cit.: *„Mezi obytnou skupinou a pozemkem parc. č. XB bude vybudován pás zeleně v šíři 2m, který bude ve svém průběhu oddělovat plot pastviny v délce zastavitelného území (viz územní studie) s hranicí sousedních parcel (plotů). Oddělení hranice pozemní komunikace bude provedeno tak, že linie komunikace bude součástí oddělovacího ochranného pásu v šířce cca 0,7 m.“*, se vztahuje rovněž k trase dálkového kabelu. Tato podmínka se zdá býti rozpracováním jiné podmínky z části C.VI změny č. 1 územního plánu obce P., a to podmínky následujícího znění: *„... je třeba novou zástavbu území – rodinné domy umístit tak, aby respektovala přípustné činnosti ve stávající funkci obytného území malých sídel, tj. např. chov zvířat a nebyla současně těmito činnostmi obtěžována“*.
5. Žalobci dále namítli, že žalovaný v napadeném rozhodnutí chybně vychází ze Zápisu ze společné schůzky konané dne 20. 6. 2019 ve 13.00 hodin, ohledně kterého stavební úřad naopak uvádí, že *„[z]ápis ze dne 20. 6. 2019 je sice připojen do spisu, ale není brán za souhlas MUDr. P. se stavbou oplocení. Souhlas s umístěním stavby oplocení by musel být vyznačen na situačním plánu před zahájením stavby a následně měla být předložena stavebnímu úřadu spolu s oznámením záměru“*. Rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového orgánu tak ohledně téhož dokumentu uvádí protichůdné informace a jsou jako celek rozporná, a tím pádem nepřezkoumatelná.
6. Žalobci rovněž namítli, že v době, kdy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, ještě nebylo pravomocně rozhodnuto o námitce podjatosti úředníka stavebního úřadu S. B.. Jak žalovaný zmiňuje v napadeném rozhodnutí, žalobci dne 14. 11. 2019 podali námitku podjatosti úřední osoby, která byla usnesením ze dne 25. 11. 2019 zamítnuta. Žalovaný však již v napadeném rozhodnutí nebere v úvahu skutečnost, že proti usnesení o zamítnutí námítky podjatosti úřední osoby podali žalobci dne 13. 12. 2019 odvolání, o kterém bylo rozhodnuto až rozhodnutím ze dne 6. 4. 2020, které bylo žalobcům doručeno dne 8. 4.

2020. Žalovaný tak rozhodoval ve věci samé za situace, kdy nebyla pravomocně vyřešena námitka podjatosti úřední osoby, a nemohl vědět, jak odvolací orgán námitku podjatosti posoudí.

7. Žalobci konečně namítli, že ve spise nejsou založeny některé podklady, konkrétně územní studie a dokumentace k územnímu rozhodnutí.
8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že vyhodnotil podmínku z územního rozhodnutí jako nadbytečnou. Rovněž zdůraznil, že předmětem dodatečného povolení je pouze ta část oplocení, která hraničí s veřejně přístupným prostranstvím. Část oplocení rovnoběžná s pozemkem žalobců nevyžaduje rozhodnutí ani územní souhlas. Rovněž uvedl, že v napadeném rozhodnutí neuvedl, že by domluva žalobců se stavebníky měla parametry § 96 odst. 3 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2020. Konečně uvedl, že nevyčkání na rozhodnutí o odvolání proti zamítnutí námitky podjatosti není důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí.
9. Žalobci podali k vyjádření žalovaného repliku, ze které však nevyplynuly nové skutečnosti nad rámec podané žaloby.
10. Osoba zúčastněná na řízení č. 1 (jeden ze stavebníků) ve svém vyjádření uvedla, že žalobci brojí proti výstavbě oplocení po celé délce hranice s pozemkem p. č. XB, nicméně předmětem řízení je pouze malá část tohoto oplocení. Zdůraznila, že plot byl vybudován po dohodě se žalobci. Uvedla, že rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného považuje za správná a zákonná. Rovněž uvedla, že žalobci v průběhu řízení netvrdili a neprokázali, jakým způsobem by stavba měla zasahovat do jejich vlastnického práva.
11. Osoba zúčastněná na řízení č. 2 se k věci nevyjádřila.
12. U jednání dne 22. 4. 2022 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Soud provedl důkaz rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 4. 2020, č. j. 047904/2020/KUSK, ze kterého zjistil, že uvedeného dne žalovaný zamítl odvolání žalobců proti usnesení tajemníka Městského úřadu Bělá pod Bezdězem, jímž byla zamítnuta žalobci vznesená námitka podjatosti S. B.. Další navržené důkazy soud neprovedl, jelikož byly vzhledem k posouzení věci (viz body 18-19 rozsudku) nadbytečné.

Obsah správního spisu

13. Stavebníci podali dne 30. 10. 2019 žádost o vydání dodatečného povolení stavby. Stavební úřad opatřením ze dne 4. 11. 2019 oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením. Stavební úřad při místním šetření zjistil, že na pozemku p. č. XA se nachází oplocení, na které nebyl vydán územní souhlas. Dne 14. 11. 2019 podali žalobci námitku podjatosti úřední osoby S. B.. Námitka podjatosti byla předána tajemníkovi Městského úřadu v Bělé pod Bezdězem. Dne 25. 11. 2019 vydal tajemník Městského úřadu v Bělé pod Bezdězem usnesení, jímž námitku podjatosti podle § 14 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítl.
14. Dne 9. 12. 2019 vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým stavbu dodatečně povolil. Podle výroku jeho rozhodnutí stavba obsahuje „*oplocení na pozemku pozemková parcela parcelní číslo XA v katastrálním území P., hraničící s veřejným prostranstvím, které se nachází na pozemcích pozemková parcela parcelní číslo XD a XF v katastrálním území P.. Oplocení je*

provedeno ze železobetonových desek a sloupů v kombinaci se dřevem do výše 2m. Jedná se o typový výrobek oplocení. Předmětem dodatečného povolení stavby jsou dvě strany (čela) oplocení sousedící s veřejným prostranstvím. Délka oplocení na každé straně je 1,45 m a výška 2 m na pozemku pozemková parcela parcelní číslo XA v katastrálním území P.. Vzdálenost od sousedního oplocení pozemku (hranice pozemku) pozemková parcela parcelní číslo XB v katastrálním území P. je 0,6 m“. V odůvodnění uvedl, že dotčený pozemek p. č. XA je dle platného územního plánu umístěn v zastavitelném území plochy změny č. 1/Z1. Jelikož se jedná o stavbu, která by vyžadovala pouze vydání územního souhlasu dle § 96 stavebního zákona, tak se jedná o stavbu, ke které závazné stanovisko orgánu územního plánování není možné vydat. Stavební úřad dospěl k závěru, že stavba oplocení je v souladu s územním plánem obce P.. V podmínkách provedení změny č. 1/Z1 v textové části územního plánu obce P. v bodu C - Plán využití ploch v odstavci C.VI je uvedeno: „řešit oddělení zastavěných a zastavitelných ploch prolukou v šíři cca 2m v trase dálkového kabelu a tento prostor současně využít jako pěší cestu“. Z toho vyplývá, že na pozemku

p. č. XF mezi současným zastavěným územím a nově navrženými zastavitelnými plochami musí být proluka v šíři cca 2 m v trase dálkového kabelu. Podmínka oddělení ploch je splněna, jelikož oplocení není umístěné v trase dálkového kabelu. Dále uvedl, že dodatečně povoluje jen části oplocení, které sousedí s veřejným prostranstvím, a část oplocení, která dělí podélně pozemek p. č. XA, je oplocením, které dle § 79 stavebního zákona nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Tato část, která podélně dělí pozemek p. č. XA, není předmětem tohoto rozhodnutí.

15. Stavební úřad dále uvedl, že zápis ze dne 20. 6. 2019 je sice připojen do spisu, ale není brán za souhlas žalobkyně a) se stavbou oplocení. Souhlas s umístěním stavby oplocení by musel být vyznačen na situačním plánu před zahájením stavby a následně měl být předložen stavebnímu úřadu spolu s oznámením záměru.
16. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že žalobci uvedená podmínka územního plánu (odst. C.VI) se vztahuje na oddělení zastavěných a zastavitelných ploch prolukou v trase dálkového kabelu, přičemž na předmětném pozemku není dálkový kabel veden. Zároveň pozemek žalobců, který slouží pro výběh koní, nelze považovat za zastavěnou plochu, a nevzniká tak důvod tento pozemek řešit prolukou. Zahrnutí podmínky č. 5 do územního rozhodnutí ze dne 1. 8. 2011, kterou měla být zajištěna podmínka ze změny č. 1 územního plánu, se zdá být nadbytečné, jelikož se zakládá na chybném výkladu územního plánu. Pozemek p. č. XA není dotčen namítanou podmínkou změny č. 1 územního plánu. Ze spisového materiálu je také patrné, že vzdálenost provedeného oplocení od pozemku p. č. XB v katastrálním území P. byla stanovená na základě domluvy mezi stavebníkem a odvolateli na 60 cm. Závěrem lze konstatovat, že na pozemku p. č. XA není vedena trasa dálkového kabelu, pozemek je v soukromém vlastnictví stavebníků a není zde zřízeno ani jakékoliv věčné břemeno omezující stavebníky v provedení stavby oplocení. Žalovanému tak není znám důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

17. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou. Následně přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba není důvodná.
18. Žalobci předně namítli rozpor stavby s územním plánem, územní studií a územním rozhodnutím z roku 2011. Soud však dospěl k závěru, že žalobcům v těchto otázkách nesvědčí aktivní věcná legitimace. Žalobci totiž ani v podané žalobě, ani v žádném ze svých podání v průběhu správního řízení neuvedli, jakým způsobem stavba zasahuje do jejich veřejných subjektivních práv (zejména práva vlastnického). Právě zásah do veřejných subjektivních práv je přitom podmínkou úspěchu námitek vůči stavbě – ostatně správní soudnictví slouží právě k jejich ochraně (srovnej § 2 ve spojení s § 65 odst. 1 s. ř. s.). Soud přitom konstatuje, že v projednávané věci není tento zásah natolik zjevným, aby jej nebylo třeba důsledně tvrdit a prokazovat. V této souvislosti je třeba zdůraznit, co je (a co naopak není) předmětem dodatečného povolení stavby a tím i tohoto soudního řízení. V projednávané věci je nesporné, že stavebníci postavili na pozemku p. č. XA ve vzdálenosti cca 0,6 m od pozemku žalobců oplocení, které probíhá rovnoběžně s hranicí mezi pozemkem stavebníků a pozemkem žalobců. U hranic s pozemky p. č. XD a XF pak plot uhýbá směrem od pozemku žalobců. Právě a pouze tyto (k pozemku žalobců kolmé) části oplocení jsou předmětem projednávané věci. Jejím předmětem naopak není část oplocení rovnoběžná s hranicí mezi pozemkem stavebníků a pozemkem žalobců (úvahu správních orgánů, že tato část oplocení žádné povolení či souhlas nevyžaduje, soud proto nehodnotí). Zároveň je ze správního spisu patrné, že na hranici mezi pozemkem stavebníků a pozemkem žalobců je postaveno další oplocení. Rovněž je nesporné, že se na pozemku žalobců v blízkosti hranice s pozemkem p. č. XA nenachází žádné stavby pro bydlení. Za dané situace soud nevidí způsob, jak by se dvě části oplocení o délce 1,45 m každá, které začínají ve vzdálenosti 0,6 m od pozemku žalobců a pokračují dále od něj, mohly vlastnického práva žalobců dotknout. Žalobci pak ve svých podáních nabízejí řadu důvodů, pro které mají dodatečné povolení stavby za nezákonné, ovšem nepředkládají žádnou argumentaci, jak existence této stavby zasahuje do jejich práv. Zároveň soud dodává, že žalobci při jednání soudu výslovně uvedli, že dodatečně povolované části oplocení je žádným způsobem neomezují. Skutečnost, že právní výklad územního plánu bude mít význam pro další případnou zástavbu, jak žalobci v podané žalobě zdůrazňují, nezakládá věcnou legitimaci žalobců ve vztahu k věci, která je předmětem napadeného rozhodnutí.
19. Soud tak shrnuje, že ve vztahu k žalobním bodům brojícím proti dodatečnému povolení stavby žalobcům nesvědčí aktivní věcná legitimace, a tyto námitky tak nemohou být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Z toho důvodu se soud již nezabýval tím, zda je stavba v rozporu s územním plánem, územní studií či s územním rozhodnutím z roku 2011, ani otázkou, zda by případný rozpor bránil jejímu dodatečnému povolení, či nikoliv.
20. Žalobci dále namítli rozpornost rozhodnutí správních orgánů, pokud jde o otázku souhlasu žalobců s oplocením. Tato námitka není důvodná. Soud konstatuje, že správní rozhodnutí v této otázce v žádném rozporu nejsou. Žalovaný na otázce souhlasu žalobců s oplocením své rozhodnutí nepostavil, pouze tento souhlas uvedl na podporu svého

tvrzení (které pro napadené rozhodnutí není v zásadě nijak významné), že oplocení bylo postaveno po vzájemné dohodě žalobců a stavebníků. Stavební úřad pak pouze konstatoval, že dohoda mezi žalobci a stavebníky neměla parametry souhlasu ve smyslu stavebního zákona, jelikož takový souhlas by musel být vyznačen na situačním plánu před zahájením stavby a následně měl být předložen stavebnímu úřadu spolu s oznámením záměru. S tímto závěrem stavebního úřadu žalovaný nijak nepolemizuje a není s ním v žádném rozporu.

21. Žalobci rovněž namítli, že žalovaný nevyčkal na rozhodnutí o jejich odvolání proti zamítnutí námitky podjatosti S. B.. Tato námitka není důvodná. V rozsudku ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„Nejvyšší správní soud se shoduje se žalovaným, že v souladu s § 14 odst. 2 správního řádu byla námitka podjatosti posouzena a bylo o ní rozhodnuto bez zbytečného odkladu. Ustanovení § 14 správního řádu hovoří pouze o rozhodnutí o námitce podjatosti, tedy o vydání usnesení, kterým se námitce vyhová či nikoli. Ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu nepřiznává odkladný účinek odvolání proti usnesení, kterým nebylo námitce podjatosti vyhověno. Správní orgán I. stupně proto mohl pokračovat v řízení proti stěžovateli již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti ze dne 28. 6. 2010, byť samozřejmě nesl riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor (shodně Vedral, dílo cit. v bodě [12] shora, s. 183). Vyřízení námitky podjatosti, byť nepravomocné, tedy předcházelo vydání rozhodnutí ve věci samé a byly splněny zákonné požadavky pro vydání rozhodnutí“*. Soud nevidí důvodu se od závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem odchýlit. O námitce podjatosti bylo tajemníkem Městského úřadu Bělá pod Bezdězem rozhodnuto, a jelikož odvolání proti jeho usnesení nemá odkladný účinek, bylo možné v řízení dále pokračovat, pochopitelně s rizikem, že kdyby byla nakonec podjatost S. B. zjištěna, napadené rozhodnutí ani rozhodnutí stavebního úřadu by v soudním přezkumu nemohla obstát. Tak tomu však v projednávané věci není, jelikož odvolání žalobců proti usnesení tajemníka Městského úřadu Bělá pod Bezdězem bylo zamítnuto, podjatost S. B. zjištěna nebyla a ostatně ani žalobci sami v podané žalobě ani v replice žádné skutečnosti svědčící o možné podjatosti S. B. neuvádí.
22. Konečně pokud jde o otázku, zda měly být ve spise založeny další podklady (územní studie a dokumentace k územnímu rozhodnutí), pak soud konstatuje, že přestože by jistě bylo vhodnější, pokud by tomu tak bylo, tak tento nedostatek nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož je zřejmé, že všem zúčastněným (zejména tedy žalobcům) byly tyto dokumenty dobře známy, a žalobci tak nebyli nijak zkráceni na svých právech. Navíc z rozhodnutí obou stupňů je zřejmé, že o obsahu územní studie a dokumentace k územnímu rozhodnutí nikdy nevznikly žádné pochybnosti – správní orgány netvrdí, že by uvedené dokumenty obsahovaly něco jiného, než tvrdí žalobci, pouze mají (minimálně implicitně) za to, že tyto dokumenty nejsou na překážku dodatečnému povolení stavby, s čímž žalobci nesouhlasí. Nicméně vzhledem k absenci aktivní věcné legitimace žalobců (viz bod 18 rozsudku) není správnost tohoto závěru správních orgánů pro posouzení věci rozhodná a soud se jí, jak již uvedl výše, nezabýval.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. S ohledem na výše uvedené závěry soud neshledal žalobu důvodnou, a jelikož nezjistil ani žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
25. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž by jim nějaké náklady vznikly. Soud neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by měl postupovat odchylně od § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu